

■ Prof. dr. Vlad Ciubucciu, Chișinău
Consilier de Stat al Republicii Moldova

UN VALAH ERETIC – GABRIEL GHEORGHE*

Oricine care ne cunoaște istoria noastră știe că Valah înseamnă român.
Corect. Dar care este înțelesul primar al acestui cuvânt? Adică etimologia lui?
Un răspuns documentat ni-l propune bucureșteanul Gabriel Gheorghe.

Zilele trecute i-am expediat prin poștă cartea mea recent apărută la editura "Pontos" - **Taina numelui tău** (reflecții paleolingvistice), și în schimb am primit pe aceeași cale două cărți ale Domniei sale – **Antroponimie românească** (Ploiești, 2003, 123 p.) și **Valah** (București, 2012, 190 p.).

Personalitate cu biografie complexă, un pătit al "Gulag"-ului comunist românesc – între anii 1957 – 1964, a fost închis, implicat într-un proces politic îndemnat, achitat în 1970. Autor de multiple publicații, contribuțiile științifice i-au fost recunoscute prin două premii naționale, 1968, 1969, și un premiu al Academiei Române, 1990.

Spirit atacant, prin atitudine originală întreprinde cercetări proprii multilaterale și ample în istorie, lingvistică, etnologie, paremiologie, chiar literatură și arhitectură, publicat în țară și în străinătate (Franța, Italia, RFG, Belgia).

Tema de bază a preocupărilor sale este evidențierea contribuției istoriei românilor la istoria Europei.

Prin studiile sale argumentate, inedite, fundamentează ipoteza că Spațiul Carpatic este vatra Civilizației euro-indiene. În 1999, la simpozionul **Civilizație și geopolitică în Bazinul Carpatic**, București, a avut prilejul să-și supună teoria sa unei confruntări publice de cel mai înalt nivel științific, în comunicarea **Spațiul Carpatic – începutul Civilizației Europene?**, detronând teoria construită a latinității limbii și etogeneza poporului român.

În 1990 a fondat Societatea cultural-științifică GETICA și editura GÂNDIREA (1990 – 1991).

A editat 4 numere în 2 tomuri ale revistei GETICA, popularizată și în Republica Moldova. O anumită cantitate cu primele 2 numere, plasate de consilierii președintelui Mircea Snegur la

Academie, au trecut în anonimat. Câteva exemplare primite la Ministerul învățământului (cu sprijinul senatorului N. Leonăchescu, cu care am făcut cunoștință la Congresul Spiritualității Românești, Băile Herculane, 1995) au fost repartizate de subsemnatul unor catedre din instituțiile de învățământ superior. În particular, am popularizat realizările științifice ale dlui Gabriel Gheorghe în cadrul prelegerilor universitare și al publicațiilor în presă.

Cutezant, cu lux de amănunte, dl Gabriel Gheorghe combate "tradiționalismul" în gândirea științifică, istorică și lingvistică, în parte, teoria eronată a "indo-europenismului". În acest sens, cu mult simț al realității a formulat cu plinătate un simplu adevăr: „**Indo-europeana e un concept logic, nicidecum o limbă, lipsit de orice valoare, funcțională, de comunicare, o prezumție, un deziderat, neatins însă și intangibil prin metodele de reconstrucție aplicate în lingvistică**”.

„De aceea, subliniază Domnia sa, **este cu totul regretabil că se găsesc "specialiști" care ignoră acest fapt elementar: că "indo-europeana – nu există, că-i o fantomă, inventată, din nevoia de certitudine, un nume retroproiectat asupra unor populații și evenimente de acum 4000 – 5000 ani**”.

Într-un mod original l-a caracterizat Prof. Dr. Gaston Tuailon de la Universitatea din Grenoble, Lanque et lettre. Într-o scrisoare către Gabriel Gheorghe, susținând că îi place „**lectura textelor eretice**”, „**căci Dvs. sunteți un eretic! (Is.n.), adică un gânditor interesant, necesar (Is.n.), eficient contra somnului gândirii**”.

În acest răvaș, bine venit, răsună sincera opinie a Dr. Gaston Tuailon: „**Îmi place lectura textelor eretice,**

deoarece ele caracterizează gândirea oficială care tronează în adevărul său și inevitabilele erori, fălindu-se (en se pavanant) cu adevărurile sale stabilite cu ușurință (!n.s.), dar uitând să-și cerceteze erorile”.

În această ordine de gândire edificatoare e și constatarea lui Constantin Noica referitor la „**Comportamentul etimologic de tip nou**” al dlui Gabriel Gheorghe: „**Mă tem că lingviștii de la noi sunt inerți și surzi**”.

*

Gabriel Gheorghe, autorul acestei cărți trudite de-a lungul anilor – **Valah**, a plasat în frunte un motto semnificativ cu semnătura lui Ramon Basterra (Madrid, 1988) „Românii, una din cele mai originale rase ale lumii, căreia îi datorează, desigur, o notă personală civilizația umană” (! s.n.)

Lecturând **Valah**-ul și alte opera "eretice" ale dlui Gabriel Gheorghe, te convingi de veridicitatea afirmației deosebite a lui Ramon Basterra, în cazul dat, aplecând fruntea asupra **Valah**-ului, te lămurești cât de adânci sunt rădăcinile preistorice ale neamului nostru carpatic cu vechime de zece milenii.

Gabriel Gheorghe a consacrat această carte de 190 pagini unui singur cuvânt – „**Valah**”.

În minte îți vine postulatul biblic „**La început era Cuvântul și Cuvântul era Dumnezeu**” (Sf. Evanghelie după Ioan, 1,1 ; 1,3).

Cuvânt cu cuvânt, adunând neobișnuită informație ce o propune atenției cititorului, autorul se află în căutarea marii taine a acestui cuvânt atât de al nostru, **valah**, dar atât de închistat în neștire, în ignoranța noastră moștenită: **care este originea și înțelesul primar al acestui Cuvânt? Ce a însemnat el la începutul începuturilor?**

Că secole la rând mințile iscoditoare ale înțelepților lumii nu au fost în stare să limpezească un adevăr atât de banal „**Termenul ce a stat la originea cuvântului „valah” trebuie să fi avut un prestigiu deosebit**”, scrie Gabriel Gheorghe la începutul cărții și precizează: „**Zona de folosire nu este numai între Caucaz și Vatican, cum cred unii autori, ci de la Oceanul Indian până la Oceanul Atlantic, iar datele de folosire a acestuia nu sunt numai din secolul IX e.n., ci din milenii III-II î.e.n. Deci, este vorba de un cuvânt cu circulație continuă, dovedibilă, de-a lungul a patru milenii**”.

Autorul cărții „**Valah**” ne pune în palmă o informație inedită- opiniile ad-hoc ale unor minți lucide de pe planetă, tentativa lor neputincioasă de a răspunde la această chestiune ce ne-ar părea elementară.

Subsemnatul, ca cititor, căut anume un răspuns corect. Însă, atent la fiecare cuvânt, la fiecare nuanță, mă scufund în adâncul unei alte mari destăinuirii preistorice – **destinul milenar, cu începuturi nebănuite** de mîntea noastră, cultivată de supozitii „prestigioase”, însă ciunte, privitoare la neamul nostru cel mare al românismului.

Aici, într-un joc solar, intră **teoria carpatică a străvechii civilizații europene**, susținută de reputata savantă americană Marija Gimbutas, în particular, însă în ansamblu de o serie de oameni de cultură de peste hotare, precum cu lux de amănunte ne pune la curent „**Valah**”-ul dlui Gabriel Gheorghe.

În urma „**roirii**” neamului carpatic, (aburcat în munți în urma unui mare cataclism – „**potopul mondial**”) coborătorii din acest neam (arieni) s-au deplasat și spre India. Știința indiană („atât cea veche, cât și cea nouă”), în parte prin personalitățile deosebite, Jawaharlal Nehru sau Rabindranath Tagore, promovează **ideea sosirii „arienilor” în India, plecați din Europa.**

„**Când arienii, scrie R. Tagore, au invadat India, pădurile noastre le-au oferit adăpost lor și turmelor lor, împotriva căldurii soarelui. Ei au putut să găsească acolo tot ce aveau nevoie și astfel triburile lor, natural patriarhale, s-au statornicit de la început**”.

La 1956, într-un raport al guver-

nului indian se subliniază: „**Din punct de vedere genetic și fizic, ei (inzii – n.n.) fac parte din neamul din (!) sudul Europei**”.

Teoria carpatică a devenirii populațiilor europene a fost enunțată la 1922 de publicațiile Universității din Cambridge care lămuresc că „**acest colț întunecat al istoriei europene**” (cum se exprimă Gabriel Gheorghe) este habitatul originar situat în Europa mărginit la est de Carpați, la sud de Balcani, la vest de Alpii Austriei și pădurea Boemiei, iar la nord de către Erzgebirge și munții care fac legătura cu Carpații”.

Gabriel Gheorghe constată: „**După contestarea oficială de către J.J. d'Omalus d'Halloi în 1864, la Societatea de Arheologie din Paris – a (!) originii asiatice a europenilor, după discuții în Congrese și reuniuni științifice, unii din savanții timpului și-au îndreptat cercetările în direcția (!) originii europene a europenilor**”. La 1872, savantul antropolog Clemence Rover, la Congresul Internațional de antropologie (Bruxelles), protesta contra ipotezei privind **originea asiatică a arienilor**. „**Limba ariană (...), susține ea, s-a născut în Europa, iar nu în India**”. „[...] Chiar și latinii vin din orientul Europei, o admit, o cred. Dar dimpotrivă, toate legende, toate tradițiile arienilor istorici din Asia îi fac să vină din Occident. De o parte și de cealaltă, noi suntem conduși să căutăm leagănul lor comun către Dunărea de jos, în această Tracie pelasgică a cărei limbă n-o cunoaștem”.

*

Între anii 1959 – 1968, Marija Gimbutas, profesor la Universitatea Californiei din Los Angeles, în condiții moderne, inclusiv datări cu radiocarbon ș. a., a făcut o cercetare privind resturile arheologice din mileniul V î.e.n. din toată Europa. „**Rezultatul cercetării i-a surprins pe specialiști: (!) numai Spațiul Carpatic și zonele pericarpatiche au urme de locuire din mil. V î.e.n.**”

Și, pe drept cuvânt, Gabriel Gheorghe relatează: „**Deși sunt la îndemână rezultatele unor cercetări (!) fără putință de replică, unii istorici europenei au rămas tot la (!) ideea demult depășită, că la început a fost Sumerul. Ne desprindem anevoie de ceea ce am învățat în tinerețe**”.

Această mentalitate din „tinerețe” se referă și la așa-zisa **romanizare a Dacilor**, adică asimilarea lingvistică și dispariția lor ca atare. Străinii însă, cu ochi proaspăt, dintr-o parte, văd altfel lucrurile: „... **înfrângerea de către Traian a ultimului rege al dacilor, descendent strămoșesc al poporului trac primitiv, a fost mai curând un incident în viața unei națiuni decât crearea unui neam nou, cum mulți ar vrea să ne facă (!) să credem**”. (F. D. Davies, *Din perioada romană către zilele noastre*, 1922, ziarul *The Times*). Apropo, la 1922, același F. D. Davies scrie că „**Cu mult înainte ca vulturii romani să fi ajuns în teritoriul carpato-dunărean, cunoscut astăzi ca România, a existat aici o civilizație având rădăcinile cu mult în urmă, în perioada neolitică**”.

Eminentul antropolog și arheolog elvețian Eugene Pittard, la Congresul Internațional de antropologie și arheologie preistorică (1937, București), care ani în șir, a făcut cercetări în România, a subliniat că în plan preistoric urmează „**s-o privim ca pe un fel de strămoș față de restul Europei**”.

„Atât din cercetările Universității Californiei din Los Angeles (UCLA), cât și din cele ale Universității din Cambridge, ca și din alte cercetări similare, conchide Gabriel Gheorghe, rezul că **Spațiul getic / hiperboreean este spațiul primordial al Europei**” (s.n.)

„Savanții de la Universitatea din Cambridge își exprimă surprinderea că tocmai spațiul care îndeplinește cele mai multe din condițiile spațiului originar (!) **n-a fost luat în seamă**”. În acest sens, Gabriel Gheorghe, comentându-l pe Colin Renfrew („**Vechea Europă este mai veche decât gândeam**”), care menționează că în baza datării lor cu C14 se știe că uneltele de cupru au fost făcute în România, Bulgaria, Ungaria pe la 4.500 î.e.n. – „**date pe care istoriografia română fie că nu le-a cunoscut, fie că nu le-a luat în seamă**...”

Gabriel Gheorghe, insistent, cu enormă răbdare, scoate din anonimatul bibliotecilor și pune pe tapet, o dată în plus, adevărul că din **matca Carpaților** s-au produs și alte popoare. Bunăoară, că „**troienii erau descendenți din Geții**” (William de Jumieges, *Cronica Ducilor de Normandia*) că „**strămoșii englezilor sunt Geții**” (Robert Sheringham, *De*

Anglorum Gentis origine disceptatio, 1670). Acest autor scrie că geții „au întemeiat imperiul part și pe cel bactrian”. Mai mulți savanți eleniști constată: „Grecii antici aveau conștiința că provin din Spațiul getic”.

Cu prudența omului de știință, Gabriel Gheorghe ne atenționează „că aceste categorisiri la adresa geților nu trebuie interpretate *ad litteram*, ci exprimă convingerea că cei care le-au făcut aveau conștiința provenienței lor din geți, iar spațiul getic / valah / hiperborean era văzut ca spațiu matcă al Europei”.

„Avem în acest sens texte ale unor savanți naționali care arată, cel puțin pentru germani, englezi, francezi, italieni, greci, polonezi ș. a. că ei provin din geto – daci”.

În unele surse istoriografice europene se pune accent pe etnia greacă, chipurile, matcă a civilizației europene. Această concepție pripită este bine ilustrată de Gabriel Gheorghe în rândurile de mai jos: „... un fost coleg de liceu, Ion Iliescu, ca președinte, a făcut în 2001 o vizită în Grecia și în toastul de rigoare a spus, printre altele: ne aflăm aici la izvoarele Europei, și mai apoi, ca oaspete al Atenei, orașul de numele căruia se leagă întreaga civilizație europeană și pe pământul căreia oricine pășește, trăiește emoția unui adevărat pelerinaj la izvoarele identității și destinului comun al continentului nostru”.

În continuare, Gabriel Gheorghe, cu respect pentru fostu-i coleg școlar, subliniază un adevăr crud: „Ce mare-i diferența între limbajul diplomatic și realitate! „Izvoarele Europei” și restul dulcegăriei de circumstanță n-au legătură cu realitatea în acest caz”.

„Chiar dacă ești președinte, nu-i normal să faci din apus răsărit și din răsărit apus, să te întâlnești cu Universitatea din Cambridge, cu Clement Alexandrinul, grec, născut la Atena (circa 150 - 215 e.n.), cu Platon (427 - 347 î.e.n.), cu Hans F. K. Guntter, O. Schrader, Georg Wilke, Pierre Leveque și alți autori care au dovedit că grecii, toți ionienii, aheienii, eolienii și dorienii au migrat din spațiul getic / valah, în milenii II - I î. e. n.”

Guvernanții mereu fără drept de apel ne „fericesc” cu „erudiția” lor apăsătoare. Subsemnatul am rămas nedumerit când doi președinți de țară – inginerul Ion Iliescu (România) și istoricul – filologul Petru Lucinschi (Republica Moldova) în persoană mă combăteau, cu „profundă convingere” că, bunăoară, mileniul III a început în 2000 (?!), argumentând că n-a fost anul zero (Sic!). Elevii de clasa a V-a, care pot număra până la 2000, știu că mileniul III a început cu prima secundă a lui ianuarie 2001 (după ce s-a consumat ultima secundă a lui 2000).

*

Pe acest fundal informativ - cognitiv, Gabriel Gheorghe așterne înțelesurile cuvântului **valah** adunate din felurite surse și de la diverși autori: valah înseamnă român, valah înseamnă latin, italic, roman, valah înseamnă pelasg, valah înseamnă om, semen, valah înseamnă străin, valah înseamnă de la Valeria, valah înseamnă prost, valah înseamnă potop, inundație, valah înseamnă pământ negru, valah înseamnă welle (val).

„În ce privește cea mai timpurie înregistrare a termenului valah / vlah, istoriografia română – scrie Gabriel Gheorghe – o găsește la Kedrenos (cronicar bizantin), care o menționează în cadrul unui eveniment petrecut în 976. Or găsim cuvântul valah în Cărțile Vedice care, după studiile Universității din Cambridge sunt duse în Persia și India din spațiul carpatic pe la jumătatea mil. III î.e.n.”

Un studiu atent al Vedelor („aduse

în India din Carpați”, G. G.), îl îndeamnă pe neobositul cercetător bucureștean să afirme că înțelesul primar al cuvântului valah este în strânsă legătură cu **lumea spirituală** a celor mai îndepărtați strămoși ai noștri și ai Europei (și nu numai!) – **cu cultul Soarelui**. Nu zadarnic, ultimul compartiment al cărții *Valah* autorul îl intitulează cu mult spirit de pătrundere în substanța istorică – **„Valahia Țara Soarelui”**.

Valah ca atare înseamnă deci **locuitor din Țara Soarelui**.

„Aspectele clare, care lămuresc în fapt lucrurile” Gabriel Gheorghe le-a găsit în opera Universității din Cambridge, care citând un grup de imnuri din **Rig Veda** (cele unsprezece imnuri cu numele . . . **Valakhilyas**), conduc la un înțeles clar – imnuri către **valak**, ceea ce înseamnă valak / valah = ZORI, aurora.

„Vedele, repetă Gabriel Gheorghe, au fost duse în India din Carpați. Iar în Carpați nu numai glorioasele fenomene ale zorilor sunt la ele acasă, dar [aici este] singura Țară din Europa care are un cult al Zorilor”.

„În ce privește Cultul zorilor, Geții / Valahii / Românii sunt singurul popor din Europa care are cultul zorilor / al aurorei, pe toate planurile și sub toate aspectele vieții individuale și sociale”.

Și concluzionează „Valah = zori, aurora, deschizător al drumului luminii Soarelui”.

„Se înțelege, astfel, de ce Geții / Românii și-au zis Valahi, iar popoarele din Europa, (!) plecate toate din spațiul valah, și-au păstrat numele locului din care s-au desprins”.

ȘTIAȚI CĂ...?

Gazeta politică și culturală *Patria* a apărut la Cernăuți, de trei ori pe săptămână, între 2 iulie 1897 și 21 aprilie 1900. Organ al grupărilor politice românești, *Patria* și-a încadrat activitatea între limitele prescrise de legile Imperiului Austro-Ungar, încercând (în cadrul îngust al acestora) mobilizarea românilor din Bucovina în jurul ideii naționale. Programul politic al foii nu se deosebea, în ceea ce privește orientarea de principiu, cu cel al marilor gazete din Transilvania și Banat (*Tribuna*, *Dreptatea*). Redactorul de fapt al gazetei era transilvăneanul Valeriu Braniște. În cei trei ani de apariție, gazeta a sprijinit viața culturală și literară a regiunii. Totodată, s-a acordat o deosebită atenție problemelor referitoare la limba literară, redactării într-o îngrijită limbă românească și atragerii unor colaboratori cunoscuți.